

1. ΟΤΑΝ ΕΚΛΑΨΕ Ο ΜΠΑΚΟΥΝΙΝ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 24/03/2015 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 24/03/2015

Σελίδα: 11

Οταν έκλαψε ο Μπακούνιν...

Του **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ***

«**Η πατριδα** αντιπροσωπεύει το ιερό και αδιαφιλονίκητο δικαίωμα κάθε ανθρώπου, κάθε ομάδας ανθρώπων, ενώσεων, κοινοτήτων, περιοχών, εθνών, να αισθάνονται, να σκέπτονται, να θέλουν και να δρουν κατά τον τρόπο τους και ο τρόπος αυτός είναι πάντα το αναμφισβήτητο αποτέλεσμα μιας μακροχρόνιας ιστορικής εξέλιξης. Υποκλινόμαστε, λοιπόν, μπροστά στην παράδοση, μπροστά στην ιστορία. Ή, καλύτερα, τις αναγνωρίζουμε όχι γιατί μας παρουσιάζονται σαν αφηρημένα εμπόδια, που σχηματίστηκαν μεταφυσικά, νομικά και πολιτικά από τους σοφούς δασκάλους και ερμηνευτές του παρελθόντος, αλλά μόνο γιατί έχουν περάσει πραγματικά μέσα στο αίμα και στη σάρκα, μέσα στις αληθινές σκέψεις και στη θέληση των σημερινών λαών».

Οι σκέψεις αυτές δεν ανήκουν σε κάποιον ακραιφνή εγχώριο εθνικιστή, αλλά στον κορυφαίο θεωρητικό του αναρχικού κινήματος, Μιχαήλ Μπακούνιν. Στον άνθρωπο που ενέπνευσε τους σύγχρονους ιδεολόγους της Αναρχίας.

Είχα κάποτε την περιέργεια και μετέπειτα την τύχη να κάνω φίλους από τον χώρο αυτό. Οσο ξένο ή συγκρουσιακό μπορεί να είναι το πεδίο τους προς τα δικά μου «πιστεύω», τόσο γοητευτικό, βαθύ και πλούσιο σε προβληματισμό αποδείχθηκε τελικά για μένα. Η ταυτότητα

των γνήσιων αναρχικών ιδεών δεν πηγάζει από το μίσος, αλλά από την αμφισβήτηση. Αμφισβήτηση που φιλοδοξεί να επανοικοδομήσει μια νέα, ιδανική πραγματικότητα. Υπό αυτή την έννοια, των γνήσιων ιδεών δηλαδή, του προβληματισμού και των ανατρεπτικών στοχασμών του, ο αληθινός ιδεολόγος της Αναρχίας ουδέποτε θα διανοείτο να στραφεί εναντίον της Ιστορίας και της παράδοσής του, γιατί τα θεωρεί ζωτικά συστατικά που κυλούν στις φλέβες ενός ολόκληρου λαού.

Τον τελευταίο καιρό, αλλά και συχνά κατά το παρελθόν, έχουμε γίνει μάρτυρες θλιβερών περιστατικών βανδαλισμού κτιρίων και δημόσιων μνημείων, τα οποία κρεώνονται επιπόλαια σε μέλη του «αντεξουσιαστικού» χώρου. Στην ουσία όμως, κάθε μία από αυτές τις πράξεις βίας είναι στην πραγματικότητα ένα ιδιότυπο, ασυγκρότητο «bullying» απέναντι σε σύμβολα και αξίες ενός ολόκληρου λαού και διαπράττεται από μια ομάδα ατόμων που ουδεμία σχέση έχει με ιδεολογίες ή πολιτικό προσανατολισμό. Και αυτό γιατί ένας «αναρχικός» ή «αντεξουσιαστής», ή όπως αλλιώς τον βαφτίζει ο καθένας, δεν θα τολμούσε να προσβάλει έναν ποιητή σαν τον Κωστή Παλαμά,μπογιατίζοντας το άγαλμά του με μαύρο χρώμα και με ένα, δήθεν αναρχικό, κεφαλαίο άλφα στο κορμί του. Ένας αγνός ιδεολόγος ουδέποτε θα σκεφτόταν να καρατομήσει την Κυβέλη, να ντροπιάσει τον Ελευθέριο Βενιζέλο στο πάρκο Ελευθερίας ή να τα-

ράξει τη γαλήνη της Κοιμωμένης του Χαλεπιά στο Α΄ Νεκροταφείο... Δεν θα απόπιζε τον στρατηγό Μακρυγιάννη, δεν θα ακρωτηρίαζε τον Κανάρη στην Πλατεία Κυψέλης, δεν θα πλήγωνε τις προτομές των αγωνιστών μας στο Πεδίο του Άρεως. Αυτό το μπαράζ ασκήμια αναζωπυρώθηκε πρόσφατα, ξεκινώντας με τον εικαστικό εξευτελισμό του ιστορικού κτιρίου του Πολυτεχνείου μας. Προσωπικά, γκράφιτι έχω δει πολλά κι έχω θαυμάσει αρκετά από αυτά. Όμως, η εικόνα του Πολυτεχνείου μόνο γκράφιτι δεν θυμίζει. Για το συγκεκριμένο ζήτημα κατέθεσα πρόσφατα ερώτηση στον υπουργό Δικαιοσύνης, όπου μεταξύ άλλων προτείνω την αυστηροποίηση του Ποινικού Κώδικα για παραβάσεις που προκαλούν φθορά ή βλάβη αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, ιστορικού μνημείου ή αντικειμένου τοποθετημένου σε δημόσιο χώρο. Σαφώς και δεν είναι η πρώτη φορά που φωνάζω και μάχομαι αυτό το μπάχαλο. Την εποχή που το κίνημα των «Αγανακτισμένων» ήταν στο απόγειό του, κάποιιοι φρόντισαν να το «καπελώσουν», κρεώνοντάς του τις καταστροφές στο κέντρο της Αθήνας. Ζήτησα τότε από την κυβέρνηση να πάρει μέτρα προστασίας και να ψηφίσει άμεσα νόμο, που να μετατρέπει το αδίκημα του βανδαλισμού της πόλης σε ιδιώνυμο κακούργημα, επιβάλλοντας πραγματικά αυστηρές ποινές φυλάκισης. Αυτές τις μέρες επανήλθα με νέα ερώτηση προς τη Βουλή για τις πρόσφατες κατα-

στροφές. Γιατί είμαι πλέον βαθιά πεπεισμένος ότι οι δήθεν «επαναστάτες» είναι στην ουσία μια κούφια ανθρώπων λυσσασμένων και απαίδευτων, που έχουν ως «κόμπι» τις καταστροφές και τα φιλιάτσικα. Πρόκειται για βαρβάρους υβριστές, των οποίων μόνη ιδεολογία τους είναι η Ασχήμια. Και αυτή με άλλα κεφαλαία γράφεται... Είναι λυπηρό γιατί, αν ο Μπακούνιν που δόλια καπιλεύονται, αντίκριζε αυτό το άλφα της Ασχήμιας τους, σίγουρα θα βούρκωνε. Και είναι οξυμωρο, αν όχι παρανοϊκό, την ίδια στιγμή που αγωνιζόμαστε και διεκδικούμε τον επαναπατρισμό των Γλυπτών του Παρθενώνα, να επιτρέψουμε σε κάποια διεστραμμένα μυαλά να καταστρέφουν την κληρονομιά μας στον φυσικό της χώρο.

Είναι γεγονός, είτε αρέσει σε κάποιους είτε όχι, ότι στις φλέβες μας κυλάει η Ιστορία. Είναι κρέος του καθένα από εμάς να την προστατεύσει, ώστε να συνεχίσει να ζει στο αίμα και στην ψυχή και των επόμενων γενεών. Πρώτα ως πολίτης και μετά ως πολιτικός, θα συνεχίσω να αγωνίζομαι. Το κρωστό στη γενιά μου και σε μια μεγάλη ιδέα, όπως ακριβώς την όρισε αλληγορικά στον «Δωδεκάλογο του Γύφτου», ο Παλαμάς. Εκείνος που, με την ποίησή του, μας έδειξε όλα τα χρώματα της ζωής κι εμείς για «ανταμοιβή» τον βυθίσαμε στο μαύρο...

* Ο κ. Ν. Κακλαμάνης είναι αντιπρόεδρος της Βουλής.